

Overweging professie-feest 28-10-2012

Lieve zusters en broeders Lieve mensen

Houdt ons gaande is het thema dat we deze viering hebben meegegeven.
In beweging blijven – letterlijk en figuurlijk! Houdt ons gaande....
Een opdracht, een plicht, een smeekbede.....

Die beweging, dat gaande blijven dat kun je Paulus niet ontzeggen.
Op zijn weg van Jeruzalem naar Damascus werd Paulus op een bijzondere manier ‘tot de orde geroepen’.
Zo heftig, zo fysiek is met bij jullie / bij ons allemaal niet gegaan.
Alhoewel dat een gevaarlijke uitspraak is in dit gezelschap want ik ken niet al onze eigen roepingsverhalen.
Maar van een val van een paard heb ik niet gehoord.....
En ook daarna is Paulus gaande gebleven.

De keuze van de lezing van vandaag is – denk ik – een duidelijke boodschap van de feestelingen van vandaag. Zelfs een drive – een visioen.
Nee, wij geven de moed niet op.....wij willen gaande blijven.
Het kenmerkt jullie - met name degenen die professie doen –
Met optimisme – betrokken en vol goede moed willen jullie je aansluiten bij de Dominicaanse Lekenbeweging Nederland.
Dankzij jullie (in ieder geval ‘de jongens’) gaat de gemiddelde leeftijd van onze groep een stuk omlaag en ik weet niet meer in welke ‘wandelgang’ ik het heb horen noemen – maar voor jullie geldt al de term ‘de jongens’.
Het is een feest, maar ook een grote eer jullie te mogen opnemen in onze groep.
De laatste jaren kunnen wij ons verheugen in een steeds grotere belangstelling en dat geeft moed. Dat houdt ons gaande.....

Het begin van de 2^e brief van Paulus aan de Korintiërs is heftig. Hij en zijn metgezellen hebben het zwaar te verduren gehad. Zij zijn regelmatig tot boven hun krachten uitgedaagd, hebben zelfs voor hun leven moeten vrezen.
‘Werkelijk, (lezen we in hoofdstuk 1) wij beschouwden ons reeds als ten dode opgeschreven. Wij moesten leren niet op onszelf te vertrouwen, maar alleen op God. Hij heeft ons gered en zal ons blijven redden. (Hoofdstuk 1, vers 9)
Doorleefde angst, doorleefde pijn kenmerkt deze brief van Paulus. Maar niet alleen zijn eigen pijn en zijn eigen angst voor het leven van hem en zijn metgezellen.

Nee vooral de pijn en het verdriet over de verslechterde verhouding met de gemeente in Korinthe kwelt Paulus. Er is het een en ander voorgevallen – er is een brief onder tranen verstuurd – (weten we – maar details kennen we niet)

Paulus zal zich ongetwijfeld hebben afgevraagd: is de boodschap die ik verkondig – waar ik heilig in geloof - nog wel aantrekkelijk?

Sluit hij wel genoeg aan bij de wereld van de mensen?

Is het voor de mensen een echte Blijde Boodschap?

Het Evangelie van een gekruisigde Christus is voor de Joden zelfs een aanstoot en voor de heidenen een dwaasheid.

En al schrijft hij (3.2) onze brief is niet met inkt geschreven maar met de Geest van de Levende God, niet gegrift op stenen tafelen maar geprent in het hart van levende mensen.

Twijfel kan ook toeslaan.....en je zoekt weer ankerpunten.

Hoofdstuk 4 begint dan ook – wij geven de moed niet op, nu wij door Gods ontferming met deze dienst zijn belast. Wij verkondigen immers niet onszelf, maar wij verkondigen Jezus Christus als de Heer en onszelf als uw dienaren omwille van Jezus.

Want God die gesproken heeft: uit de duisternis zal licht schijnen, denk aan het allereerste scheppingslicht.... Maar – als gevolg daarvan - heeft Hij het ook doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis van Gods heerlijkheid in het aangezicht van Christus.

Wij worden allemaal verlicht met dat goddelijk licht – een groot wonder van genade en kracht. Wij mogen dat ontvangen – om niet.....

En Paulus benadrukt keer op keer dat die overgrote kracht van God komt en niet van ons.

Die overgrote kracht – die schat mogen wij met ons meedragen.

Al worden we belaagd – we zitten niet in het nauw /

Al zijn we radeloos – we zijn niet ten einde raad /

Al worden we opgejaagd – we worden niet in de steek gelaten /

Al worden we neergeveld – we worden niet gedood.

Altijd dragen wij het sterven van Jezus in ons lichaam mee, opdat ook het leven zich in ons lichaam openbaart.

Die schat kan niemand ons afnemen.

En die schat – het evangelie van Christus is een evangelie dat gepredikt moet worden. Het wordt door predikers de wereld in gedragen. Zij mogen het licht dat ze ontvangen weer verspreiden.

Dat geldt ook voor ons – als DLN – juist voor ons! mensen van de 21^e eeuw. Het is voor iedereen duidelijk dat in onze tijd het niet zo gemakkelijk is geloof ter sprake te brengen. Het lijkt op vele plekken en plaatsen te verdampen. Ook wij verkeren in zwaar weer. En ieder van ons – hier aanwezig – voelt op zijn of haar eigen plek, in zijn/haar eigen werk of leefomgeving die pijn, die strijd die gebroken illusie.

Hebben wij nog wel een boodschap in deze tijd?

Ja, die hebben wij! Soms tegen beter weten in.

Daarom voelen wij ons zo aangesproken door deze tekst.

Toen wij afgelopen zomer op een prachtige avond in de tuin zaten om deze viering voor te bereiden was het Thijs die zo vol enthousiasme deze tekst naar voren bracht.

Het afgelopen jaar hebben jullie als groep veel en intensief met elkaar opgetrokken.

Er is veel lief en leed gedeeld – vertelde jij ons. Een gevarieerde groep waar ‘alles’ gezegd mocht en kon worden. Jullie voelden je gedragen door elkaar. Jullie hebben de intentie uitgesproken opgenomen te mogen worden.

Je mag onderdeel worden van de Dominicaanse traditie. Waar soms radicale keuzes gevraagd worden – waar je elkaar altijd mag bevragen op keuzes, op inzicht, op eigen standpunten – zonder veroordeeld te worden.

Jullie willen reisgenoten zijn – lazen we op de website.

En net als het reisgezelschap van Frodo (in de ban van de ring) versterken wij elkaars zachte en harde krachten.

Wij geven de moed niet op.....in deze tekst komt de uitzending die voor jullie essentieel is tot uitdrukking.

Ik zeg niets nieuws – als ik zeg – de teksten van Paulus zijn niet gemakkelijk.

Maar dat wilde jij / jullie juist!!!

Het moet wel ergens over gaan!!!

Dat radicale perspectief – een man sterft aan het kruis! Maar daar houdt het niet op.

Of zoals jij Thijs, zei: ‘daar kijken wij doorheen.....’

En die teksten in een eigen tijd tot spreken brengen - in een eigen taal verstaanbaar maken is een uitdaging die ons allen ter harte gaat.

Jullie/ wij willen getuigen van een vitaal geloof.

Voortdurend (zegt Paulus) worden wij tijdens ons leven aan de dood uitgeleverd omwille van Jezus, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk bestaan openbaart.

Zo is de dood aan het werk in ons, en het leven in u.

Met Paulus mogen wij die geest van geloof bezitten – er over spreken en vooral uitdragen.

Want wij weten dat Hij die de Heer Jezus heeft opgewekt, ook ons met Jezus ten leven zal wekken. Dat alles gebeurt voor u, opdat de genade onder steeds meer mensen verbreid raakt en zij de dankbaarheid doet toenemen, tot eer van God.

Zo willen wij als Dominicaanse Lekenbeweging in het geloof staan – in het leven staan.

Zoekend, tastend, vragend, met vallen en opstaan maar wel doorgaan....houdt ons gaande..

Ons jaarthema ‘tot de orde geroepen’ is vandaag specifiek op jullie zessen van toepassing.

Jullie zijn – ieder op een eigen wijze – op een eigen moment – geroepen tot De Orde.

En dat geldt eveneens voor jullie – Tineke, Ben Hans en René – jullie willen ‘dat geroepen zijn’ vandaag bekrachtigen omdat jullie de laatste drie jaar ervaren hebben dat je groeit in je eigen spiritualiteit en jullie inmiddels van grote waarde zijn voor de DLN.

Paulus werd geroepen, gegrepen en gezonden.

Die opdracht heeft Dominicus ook ons mee gegeven.

Dominicus inspireerde mensen door zijn opgewekte aard, zijn praktische instelling en scherp oog voor de tekenen van de tijd. Hij richtte een dynamische orde op met als hoofdtaken prediking en zielzorg.

Wij zijn tot de die Orde geroepen – ieder op een eigen wijze – en ook allemaal met eigen talenten en mogelijkheden gegrepen door het verhaal van Jezus – van Paulus – van Dominicus om in onze wereld te gaan staan / gezonden
Geven wij vorm aan onze eigen persoonlijke geloofsgetuigenis.

Zo willen wij gaande blijven.....

Willen wij elkaar versterken in geloof en kunnen wij die schat – dat goddelijk licht – in onze wereld verspreiden.

Houdt ons gaande.....is een opdracht – een plicht - soms een smeekbede

In die verschillende houdingen die allemaal even belangrijk zijn – zullen wij een van ziel zijn lichaam worden.....

Voorbede

Mag ik de afgevaardigde van de verschillende geledingen uitnodigen naar voren te komen voor het uitspreken van de voorbede:

Jan - Delia - Baptiste - Theo

Eeuwige, Aanwezige, God met ons –

Zie uw mensen aan en verhoor onze gebeden:

Laat ons in stilte bidden

Bidden wij voor de zieken van onze gemeenschap die hier niet aanwezig kunnen zijn:

Maria van Waersbergen – Cor Heijstee en José Philips

Voor de leden van de DLN die reeds overleden zijn

Maria Lamers, Rob Stok, Ruud Loosen en Piet Oerlemans

Bidden wij in stilte voor onze eigen dierbare overledenen

Eeuwige, Aanwezige God

Gij die heel de wereld de vreugde wilt doen

kennen van uw heilige naam:

maak ons uw getuigen

in het voetspoor van Jezus,

onze weg en waarheid ten leven,

Vandaag en alle dagen van ons leven.

Zegen:

dat wij met hart en ziel en met alle kracht die in ons is gaande blijven op de weg die U ons wijst.

Wij worden daartoe gezegend

Door de Drie-Ene God – Vader – Zoon en Heilige Geest.